

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/22/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413200490
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5413200490.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s. v skratke SLSP, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00151653, zastúpená Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 49, IČO: 36856584, proti žalovanému: K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. A. XXX, zastúpený A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., K. XX/X, v konaní o zaplatenie sumy 6.342,01 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.669,47 eura s úrokom vo výške 11,75 % ročne a s 8 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.271,97 eura za obdobie od 23.11.2012 do 24.01.2013, zo sumy 6.221,97 eura za obdobie od 25.01.2013 do 27.02.2013, zo sumy 6.171,97 eura za obdobie od 28.02.2013 do 28.03.2013, zo sumy 6.121,97 eura za obdobie od 29.03.2013 do 29.04.2013, zo sumy 6.071,97 eura za obdobie od 30.04.2013 do 30.05.2013, zo sumy 6.021,97 eura za obdobie od 31.05.2013 do 25.06.2013, zo sumy 5.971,03 eura za obdobie od 26.06.2013 do 22.07.2013, zo sumy 5.921,97 eura za obdobie od 23.07.2013 do 22.08.2013, zo sumy 5.871,97 eura za obdobie od 23.08.2013 do 23.09.2013, zo sumy 5.821,97 eura za obdobie od 24.09.2013 do 30.10.2013, zo sumy 5.771,97 eura za obdobie od 31.10.2013 do 20.11.2013, zo sumy 5.721,97 eura za obdobie od 21.11.2013 do 20.12.2013, zo sumy 5.671,97 eura za obdobie od 21.12.2013 do 21.01.2014, zo sumy 5.651,97 eura za obdobie od 22.01.2014 do 20.02.2014, zo sumy 5.631,97 eura za obdobie od 21.02.2014 do 21.03.2014, zo sumy 5.611,97 eura za obdobie od 22.03.2014 do 22.04.2014, zo sumy 5.591,97 eura za obdobie od 23.04.2014 do 25.04.2014, zo sumy 5.088,85 eura za obdobie od 26.04.2014 do 20.05.2014, zo sumy 5.048,85 eura za obdobie od 21.05.2014 do 25.06.2014 a zo sumy 4.948,85 eura za obdobie od 26.06.2014 až do jej zaplatenia.

II. Súd konanie ohľadne zaplatenia sumy 276,40 eura s 11,75 %-ným ročným úrokom a 8 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 140,28 eura za obdobie od 23.11.2012 až do jej zaplatenia, zastavuje.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

IV. O trovách tohto konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 01.02.2013 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 7.542,01 eura s 11,75 %-ným ročným riadnym úrokom zo sumy 6.548,03 eura za obdobie od 23.11.2012 až do jej zaplatenia, s 8 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.300,32 eura za obdobie od 23.11.2012 až do jej zaplatenia, ďalej zaplatenia sumy

1.358,06 eura s 8 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.357,46 eura za obdobie od 23.11.2012 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že žalovaný uzatvoril 12.03.2008 so žalobcom Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva 1“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 01.08.2002 v znení dodatku č. 7 účinného od 01.01.2008 (ďalej len „VOP“), Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom v znení ku dňu 01.07.2007 (ďalej len „ÚP“) a Sadzobník poplatkov Slovenskej sporiteľne platný od 01.02.2008 (ďalej len „Sadzobník“). Žalovaný sa v zmysle Zmluvy 1 oboznámil s VOP, ÚP a Sadzobníkom a súhlasil s nimi. Na základe Zmluvy 1 poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 6.306,84 eura (ďalej len „Úver“), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 92,25 eura, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol určený dňom 20.04.2008 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.02.2018, splatnosť splátok bola dohodnutá mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalovaný sa zaviazal splácať Úver 1 podľa čl. I. - Základné podmienky Zmluvy 1, kde je uvedená výška úveru, úroková sadzba, poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru, výška splátok, periodicita splátok, splatnosť prvej splátky, konečná splatnosť úveru, splatnosť úrokov, úrok z omeškania, spôsob splácania, číslo účtu, spracovateľský poplatok za poskytnutie úveru vo výške 122,78 eura, ktorý bol uhradený z prostriedkov Úveru a poplatok za správu Úveru vo výške 1,99 eura mesačne a iné základné podmienky splácania. Výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý Úver bola dohodnutá vo výške 11,75 % ročne, platnej v deň podpisu Zmluvy 1. Podľa Zmluvy 1, VOP a ÚP je žalobca oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v Zmluve, pričom zmena úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím žalobcu a zverejnením (ďalej len „Zverejnenie“). V zmysle VOP je Zverejnenie: „sprístupnenie dokumentu alebo informácie vo verejne prístupných priestoroch Obchodných miest alebo prostredníctvom Elektronických služieb alebo na internetovej stránke Banky alebo inou, po úvahe Banky vhodnou formou, čím dokument alebo informácia nadobúda účinky, ak nie je určené inak“. V zmysle zmluvy 1 si zmluvné strany dohodli ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 13,76 % ročne (ďalej len „RPMN“) pričom táto RPMN sa počas trvania Zmluvy mení v prípade, ak dôjde k zmene úrokovej sadzby, poplatkov alebo sa žalovaný omešká so splátkou. Podľa Zmluvy 1, VOP a ÚP sa zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach Zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Podľa Zmluvy 1, VOP a ÚP sa zmluvné strany dohodli, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s Úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, a to v tomto poradí. Žalovaný sa v zmysle VOP zaviazal uhradiť aj náklady, ktoré vzniknú v prípade porušenia jeho zmluvnej povinnosti, najmä náklady na mimosúdne a súdne vymáhanie.

Žalovaný uzatvoril dňa 15.07.2011 (správne 23.03.2007) so žalobcom Zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva 2“), predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu č.: XXXXXXXXXXXX/XXXX na menu SKK/Eur, vydanie debetnej platobnej karty a poskytnutie povoleného prečerpania. Žalobca poskytol povolené prečerpanie do výšky 1.327,76 eura - úverový rámec, a to Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 01.06.2007. Súčasťou Zmluvy 2 sú tiež VOP účinné od 01.08.2002 v znení dodatku č. 5 účinného od 01.12.2006, Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne pre poskytnutie úverov a povolených prečerpaní účinné od 01.02.2006 a Sadzobník poplatkov Slovenskej sporiteľne platný od 01.02.2007. Žalovaný sa v zmysle Zmluvy 2 oboznámil s VOP, ÚP a Sadzobníkom a súhlasil s nimi. Žalobca umožnil čerpať žalovanému úver tak, že realizoval platobné príkazy žalovaného na prevod alebo výbery hotovosti žalovaného, a to aj v prípade neexistencie pohľadávky žalovaného voči žalobcovi z účtu žalovaného, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovaného alebo vkladom v hotovosti na účet žalovaného. Ďalej boli v zmysle Zmluvy 2, ÚP a Sadzobníka dohodnuté ďalšie náležitosti Zmluvy 2 a podmienky pre splácanie úveru, a to: výška Úverového rámca, Úroková sadzba, splatnosť úrokov, konečná splatnosť úveru, úrok z omeškania, úrok z prečerpania a iné platobné podmienky. Žalovaný sa zaviazal daný úver splácať tak, že bol povinný splatiť pohľadávku žalobcu najneskôr v deň konečnej splatnosti úveru, pričom pohľadávka žalobcu v čase do konečnej splatnosti bola splácaná formou započítania pohľadávky žalobcu proti pohľadávke žalovaného z účtu žalovaného, a to vždy v momente vzniku pohľadávky žalovaného z účtu žalovaného a v rozsahu, v akom sa tieto pohľadávky kryjú. V zmysle Zmluvy 2 bola dohodnutá výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý Úver 2, pričom táto úroková sadzba bola platná v deň podpisu Zmluvy 2. Podľa Zmluvy, VOP a Kartových podmienok je žalobca oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v Zmluve, pričom zmena úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím žalobcu a

zverejnením (ďalej len „Zverejnenie“). V prípade porušenia podmienok splácania úveru žalovaným bol medzi stranami dohodnutý úrok z omeškania. Výška úroku z omeškania sa riadi rozhodnutím žalobcu a nasledovným Zverejnením. Žalovaný sa v zmysle VOP zaviazal uhradiť aj náklady, ktoré vzniknú v prípade porušenia jeho zmluvnej povinnosti, najmä náklady na mimosúdne a súdne vymáhanie.

Žalovaný využil možnosť čerpať úvery podľa Zmluvy 1 a Zmluvy 2 od žalobcu, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiaval a dostal sa so splácaním do omeškania. Žalobca ho na túto skutočnosť upozorňoval a vyzýval ho na úhradu jeho splatných záväzkov.

Žalobca v zmysle VOP vyhlásil listom zo dňa 26.10.2012 s účinnosťou ku dňu 23.10.2012 mimoriadnu splatnosť úveru podľa Zmluvy 1 a vyzval žalovaného na uhradenie jeho zostatku spolu s príslušenstvom do 10 dní od doručenia Vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

S ohľadom na vyššie uvedené a v zmysle VOP uplatnil žalobca listom z 11.07.2011 (ďalej len „Odstúpenie“) právo odstúpiť od Zmluvy a požadovať splatenie celého zostatku úveru poskytnutého Zmluvou 2 s príslušenstvom. Odstúpenie v zmysle VOP nadobudlo účinnosť dňom jeho doručenia a povinnosť žalovaného zaplatiť celý zostatok daného úveru spolu s príslušenstvom vznikla bezodkladne po doručení Odstúpenia.

V zmysle VOP pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Nakoľko nebolo dohodnuté inak, žalobca v zmysle uvedeného ustanovenia VOP zaslal Odstúpenie vo forme obyčajnej listovej zásielky. Žalovaný po nadobudnutí účinnosti Výpovede zostatok úveru s príslušenstvom nezaplatil.

Žalobca eviduje ku dňu 22.11.2012 (ďalej len „Rozhodný deň“) pohľadávku voči žalovanému špecifikovanú podľa dokumentu „Výčíslenie pohľadávky ku dňu 22.11.2012“ nasledovne: zo Zmluvy 1 ako pohľadávku istinu - 6.548,03 eura, riadne úroky - 752,29 eura, úroky z omeškania - 241,69 eura a zo Zmluvy 2 ako pohľadávku istinu - 1.357,46 eura, úroky z omeškania - 0,60 eura, spolu 8.900,07 eura. V dokumente „Transakcia na úvere“ je uvedený podrobnejší prehľad transakcií na úvere s dátumami jednotlivých transakcií na úvere, výškou transakcie a podpisom platobnej operácie. Okrem pohľadávky vo výške 8.900,07 eura si žalobca uplatňuje aj príslušenstvo pozostávajúce z: a) úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.548,03 eura od 23.11.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po rozhodnom dni do zaplata; b) úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 7.300,32 eura od 23.11.2012 do zaplata, c) úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.357,46 eura od 23.11.2012 do zaplata. Poukázal na § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ. Úrok za poskytnutie úveru je cena peňažných prostriedkov, resp. odplata, ktorú zaplatí dlžník, ktorý si požičia peňažné prostriedky od veriteľa. Úroky ako odplata za poskytnutie úveru nie sú sankciou, ale sú považované za protihodnotu za to, že veriteľ dáva do dispozície dlžníka určitý objem peňažných prostriedkov na určitú dobu. Úroky sú súčasťou celkového peňažného záväzku dlžníka. V prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania s ich plnením, je povinný platiť z týchto úrokov aj úroky z omeškania ako sankciu za porušenie povinnosti. Na podporu tohto tvrdenia poukázal na rozhodnutia Najvyšších súdov SR a ČR, ktoré sa zaoberali otázkou dôsledku omeškania s platením úrokov: Uznesenie NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98, NS ČR sp. zn. 33 Odo 47/2002. Na základe uvedeného má žalobca právo žiadať od žalovaného úrok z omeškania v zákonnej výške - 8,75 % ročne zo sumy, ktorá tvorí súčet položiek - istina + riadny úrok, a to odo dňa nasledujúceho po rozhodnom dni. Žalobca si však od žalovaného uplatňuje iba zaplata nižšieho zmluvného úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy, ktorá tvorí súčet položiek - úver 1: istina 1 + riadny úrok 1; úver 2: istina 2 + riadny úrok 2, a to odo dňa nasledujúceho po rozhodnom dni. Žalovaný od rozhodného dňa neuhradil žalobcovi žiadnu časť pohľadávky.

Uznesením z 23.07.2014 č. k. 5C/22/2013-253 súd konanie ohľadne zaplata sumy 1.358,06 eura s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.357,46 eura za obdobie od 23.11.2012 až do jej zaplata (t.j. ohľadne celého nároku uplatneného žalobcom zo Zmluvy 2), ako aj ohľadne zaplata sumy 1.200,- eur (z nároku uplatneného zo Zmluvy 1) zastavil, a to na základe čiastočných späťvzatí žalobcu prostredníctvom splnomocneného zástupcu v priebehu konania - podaním z 30.08.2013 (č. I. 129) v časti 1.050,- eur (400,- eur zo žalovaného záväzku z úveru zo Zmluvy 1 a 650,- eur zo žalovaného záväzku z úveru zo Zmluvy 2), podaním z 02.01.2014 (č. I. 167) v časti 450,- eur (150,- eur z úveru

zo Zmluvy 1 a 300,- eur z úveru zo Zmluvy 2), podaním zo 16.05.2014 (č. I. 201) v časti 530,- eur z úveru zo Zmluvy 1 a ohľadne celej zvyšnej časti pohľadávky uplatnenej titulom nedoplatku z úveru zo Zmluvy 2, podaním zo dňa 13.06.2014 (č. I. 232) v časti 20,- eur (úver zo Zmluvy 1) a napokon podaním z 08.07.2014 upresneným na pojednávaní dňa 23.07.2014 v časti 100,- eur (úver zo Zmluvy 1) poukazujúc na to, že v uvedených častiach došlo k ich úhrade po podaní žaloby platbami pripísanými na účet žalobcu v dátumoch bližšie uvádzaných v jednotlivých podaniach (čiastočných späťvzatiach) žaloby, pričom v závislosti na dátumy úhrad jednotlivých súm, ktorých sa týkali čiastočné späťvzatia žaloby upravil aj znenie žalobného petitu pokiaľ ide o uplatnený (zmluvný) úrok a úrok z omeškania. V doplnení čiastočného späťvzatia žaloby podaním z 08.07.2014 (č. I. 244) uviedol, že žiada zaviazat žalovaného na zaplatenie okrem sumy úveru zo Zmluvy 1 vo výške 6.342,01 eura aj príslušenstva, a to: úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.548,03 eura od 23.11.2012 do 24.01.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.498,03 eura od 25.01.2013 do 27.02.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.448,03 eura od 28.02.2013 do 28.03.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.398,03 eura od 23.04.2013 (správne od 29.03.2013, čo bolo nesprávne uvedené už v prvom čiastočnom späťvzati žaloby a do následných čiastočných späťvzatí žaloby to zrejme zástupca žalobcu len mechanicky kopiroval, nakoľko daná úhrada ponížujúca dlh bola poukázaná z účtu, cez ktorý bol dlh splácaný dňa 27.03.2013 a nasledujúci deň pripísaná na účet žalobcu) do 29.04.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.348,03 eura od 30.04.2013 do 30.05.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.298,03 eura od 31.05.2013 do 25.06.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.248,03 eura od 26.06.2013 do 22.07.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.198,03 eura od 23.07.2013 do 22.08.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.148,03 eura od 23.08.2013 do 23.09.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.098,03 eura od 24.09.2013 do 30.10.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 6.048,03 eura od 31.10.2013 do 20.11.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 5.998,03 eura od 21.11.2013 do 20.12.2013, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 5.948,03 eura od 21.12.2013 do 21.01.2014, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 5.928,03 eura od 22.01.2014 do 20.02.2014, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 5.908,03 eura od 21.02.2014 do 21.03.2014, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 5.888,03 eura od 22.03.2014 do 22.04.2014, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 5.868,03 eura od 23.04.2014 do 25.04.2014, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 5.468,03 eura od 26.04.2014 do 20.05.2014, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 5.448,03 eura od 21.05.2014 do 25.06.2014, úroku vo výške 11,75 % ročne zo sumy 5.348,03 eura od 26.06.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 7.300,32 eura od 23.11.2012 do 24.01.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 7.250,32 eura od 25.01.2013 do 27.02.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 7.200,32 eura od 28.02.2013 do 28.03.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 7.150,32 eura od 23.04.2013 (správne 29.03.2014) do 29.04.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 7.100,32 eura od 30.04.2013 do 30.05.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 7.050,32 eura od 31.05.2013 do 25.06.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 7.000,32 eura od 26.06.2013 do 22.07.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.950,32 eura od 23.07.2013 do 22.08.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.900,32 eura od 23.08.2013 do 23.09.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.850,32 eura od 24.09.2013 do 30.10.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.800,32 eura od 31.10.2013 do 20.11.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.750,32 eura od 21.11.2013 do 20.12.2013, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.700,32 eura od 21.12.2013 do 21.01.2014, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.680,32 eura od 22.01.2014 do 20.02.2014, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.660,32 eura od 21.02.2014 do 21.03.2014, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.640,32 eura od 22.03.2014 do 22.04.2014, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.620,32 eura od 23.04.2014 do 25.04.2014, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.220,32 eura od 26.04.2014 do 20.05.2014, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.200,32 eura od 21.05.2014 do 25.06.2014 a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.100,32 eura od 26.06.2014 do zaplatenia.

V sume 6.342,01 eura bol obsiahnutý okrem nesplatennej sumy úveru 5.348,03 eura, z ktorej žiadal žalobca priznať „zmluvný“ úrok za obdobie od 26.06.2014 až do jej zaplatenia, aj vyčíslený „riadny“ úrok za obdobie od 01.11.2011 do „rozhodného dňa“ (22.11.2012) vo výške 752,29 eura a žalovaný vyčíslený úrok z omeškania 241,69 eura. Rozdiel medzi sumami 6.100,32 eura, od ktorej žiadal priznať úroky z omeškania za obdobie od 26.06.2014 až do jej zaplatenia a sumou 6.342,01 predstavujú vyčíslené úroky z omeškania vo výške 241,69 eura.

Žalobca prostredníctvom zástupcu v priebehu konania ohľadne pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy 1, vo vyjadrení zo 06.05.2013 na výzvu súdu špecifikoval žalovanú sumu do dátumu 22.11.2012 (rozhodný deň). Uviedol, že žalovaný čerpal úver v plnej výške dňa 12.03.2008. Splatnosť dohodnutých úrokov 11,75 % ročne bola v zmluve dohodnutá mesačne, a to vždy v posledný deň v kalendárnom mesiaci. V zmysle čl. 5.5.7.1 ÚP si zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny. Úroky sa stávali súčasťou istiny len do dňa 31.10.2011, od tohto dňa žalobca zastavil kapitalizáciu istiny a úroky boli počítané zvlášť. Dohodnutý poplatok za správu úveru 1,99 eura (60,- Sk) bol splatný vždy ku koncu mesiaca a v zmysle čl. 5.5.7.1. ÚP sa stal súčasťou istiny. Výška poplatku sa zmenila na základe Sadzobníka platného od 01.10.2010 - 2,99 eura mesačne. V zmysle čl. 16 bod 16.1.1. VOP a Sadzobníka bol žalovaný povinný zaplatiť aj poplatky za upomienky, v prípade, ak sa omeškal so splátkou. Tieto poplatky sa dňom ich splatnosti v zmysle čl. 5.5.7.1. ÚP stávali súčasťou istiny. Pri úrokoch z omeškania poukázal na čl. 6.3. a 6.5 ÚP. Podľa prehľadu úrokových sadzieb bola dňa 15.01.2009 (správne do dňa 15.01.2009) použitá sadzba úroku z omeškania vo výške 26,40 % ročne a od 15.01.2009 vo výške 8 % ročne. Ohľadne vyčíslených úrokov z omeškania v sume 241,69 eura uviedol, že bola vypočítaná ako suma pozostávajúca z vyčíslených úrokov z omeškania do dňa konečnej splatnosti vypočítaných z omeškaných splátok celkom vo výške 101,51 eura a z vyčíslených úrokov z omeškania vypočítaných z celej dlžnej istiny, a to po dni konečnej splatnosti vo výške 140,18 eura. Žalovaný bol povinný splácať úver v mesačných splátkach vo výške 92,25 eura (2.779,- Sk) so splatnosťou prvej splátky 20.04.2008 a poslednej 20.02.2018. Žalovaný uhradil celkovo sumu vo výške 2.979,27 eura, pričom v omeškaní bol s 5. splátkou, ktorú neuhradil riadne v plnej výške. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátok listom z 26.10.2012, a to k 23.10.2012. V zmysle čl. 5.2. ÚP sa jednotlivé úhrady žalovaného započítali v nasledovnom poradí: a) splatné poplatky a náklady SLSP súvisiace s úverom, b) úroky z omeškania, c) úroky, d) istina (kapitalizovaná istina). Úhrady v celkovej výške 2.781,78 eura boli započítané na istinu úveru, úhrady vo výške 32,89 eura boli započítané na splatné poplatky a úhrady vo výške 164,60 eura boli započítané na splatné úroky z omeškania.

Vo vyjadrení z 23.08.2013 po upresnení podaním z 13.06.2014 na výzvu súdu doplnil, že sadzba úroku z omeškania 26,40 % ročne sa týka úrokov z omeškania zo dňa 31.08.2008 (12 dní omeškania) vo výške 5,- Sk, zo dňa 12.09.2008 vo výške 4,60 Sk (11 dní omeškania), zo dňa 30.09.2008 vo výške 15,30 Sk (11 dní omeškania), zo dňa 02.10.2008 vo výške 1,40 Sk (1 deň omeškania), zo dňa 13.10.2008 vo výške 5,10 Sk (11 dní omeškania) a zo dňa 29.12.2008 vo výške 5,- Sk (9 dní omeškania). Spolu 36,40 Sk (1,21 eura). Zároveň vykonal prepočet výšky tohto úroku pre prípad výšky úroku z omeškania 8 % ročne s tým, že v takom prípade by sa daný úrok ponížil o 0,84 eura. Celková výška poplatkov vyčíslených počas trvania zmluvného vzťahu zo zmluvy 1 predstavuje 398,67 eura, z čoho 122,78 eura je spracovateľský poplatok uhradený z prostriedkov úveru. Súčasťou istiny úveru sú neuhradené poplatky, a to poplatok za správu úveru 100,57 eura (31 x 1,99; 13 x 2,99) a poplatok za upomienky 139,44 eura (6 x 23,24). V zmysle čl. 5.5.7.1. ÚP si zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny. Poplatky sa stávali súčasťou istiny len do dňa 31.10.2011, od tohto dňa boli počítané zvlášť. Poplatky vyčíslené od 01.11.2011 do Mimoriadnej splatnosti (23.10.2012) - poplatok za správu úveru 35,88 eura (12 x 2,99). Poplatky, ktoré sa nestali súčasťou istiny, boli kompenzované z úhrad žalovaného v celej výške.

V podaní z 18.09.2013 o.i. uviedol, že poplatky 1 sa v zmysle čl. 5 bodu 5.5.7.1 ÚP stávali súčasťou istiny len do dňa 31.10.2011 a od tohto dňa boli počítané zvlášť, nakoľko žalobca ku dňu 31.10.2011 pozastavil kapitalizáciu istiny. V zhode so svojím predchádzajúcim podaním uviedol, že poplatky za obdobie od 01.11.2011 do dňa mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. 26.10.2012, tvoria sumu vo výške 35,88 eura a nie sú súčasťou kapitalizovanej istiny. Naopak ale v rozpore s podaním z 23.08.2013 a aj so špecifikáciou sumy v podaní zo 06.05.2013 ozrejmujúceho spôsob výpočtu sumy 6.548,03 eura uviedol, že uvedená suma 35,88 eura tvorí súčasť celkovej žalovanej sumy.

V podaní z 27.03.2014 sa zástupca žalobcu vyjadril ku kapitalizácii istiny, k čomu poukázal na čl. 5 bod 5.5.7.1 ÚP (Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní v znení ku dňu 01.07.2007) ktorý znie: „Uzatvorením úverovej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že Úroky, Náklady Banky spojené s Úverom a Poplatky sa dňom ich splatnosti dohodnutým v Úverovej zmluve alebo Sadzobníku pripíšu k istine Úveru a

stávajú sa jej súčasťou." Žalovaný sa v zmysle čl. II bod 2 Zmluvy 1 oboznámil s ÚP, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať. Prirastanie príslušenstva do istiny (tzv. kapitalizácia príslušenstva do istiny) ako také je medzinárodne akceptovanou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľských zmluvách, dokonca predpismi na úseku ochrany spotrebiteľa predpokladaná. Európska Komisia v odpovedi na otázku Nikitasa Kaklamanisa zo dňa 12.11.1998 poukázala na fakt, že kapitalizácia príslušenstva do istiny nie je smernicami č. 90/88/ES a č. 87/102/ES zakázaná. Smernica Európskeho Parlamentu a Rady č. 2008/48/ES v bode č. 19 preambuly operuje so skutočnosťou, že kapitalizácia úrokov je bežnou zmluvnou podmienkou. Formulár Európskeho platobného rozkazu predpokladá možnosť kapitalizácie úrokov do príslušenstva (viď bod 7 formulára). Možnosť kapitalizácie príslušenstva do istiny potvrdil aj Najvyšší súd Českej republiky vo svojom rozhodnutí pod sp. zn. 35 Odo 101/2002 (ktorého právne závery sú s poukazom na ústavno-konformný výklad zákonov podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR právne aplikovateľné aj na predmetnú vec). Možnosť dojednať kapitalizáciu príslušenstva pripúšťa judikatúra českých súdov aj v prípade spotrebiteľských zmlúv (porovnaj napr. rozsudok Vrchného súdu v Olomouci pod sp.zn. 12 Cmo 4/2011). Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/35/2013 z 03.12.2013, v ktorom uvedený súd o.i. dospel k názoru, že aktuálna ustálená judikatúra pripúšťa tzv. kapitalizáciu príslušenstva do istiny v prípade, že sa účastníci dohodnú, že úroky sa stávajú súčasťou istiny. Predložil prepočet žalovanej istiny v prípade, že by ku kapitalizácii príslušenstva do istiny nedochádzalo a splátka úveru by sa postupne započítala na príslušenstvo (poplatky, úroky z omeškania, úroky) a následne na istinu pohľadávky, v zmysle čl. 5 bod 5.2. ÚP bez toho, aby sa splatné úroky a poplatky stávali súčasťou istiny, z ktorého vyplýva, že by výška istiny ku dňu mimoriadnej splatnosti úveru zo Zmluvy 1 predstavovala sumu vo výške 5.728,25 eura, neuhradené úroky do rozhodného dňa (04.09.2012 - správne 22.11.2012) sumu vo výške 1.377,57 eura a neuhradené úroky z omeškania do rozhodného dňa sumu vo výške 155,86 eura. Celkový dlh zo Zmluvy 1 by predstavoval sumu vo výške 7.261,68 eura. Celkový dlh z úveru zo Zmluvy 1 požadovaný v žalobnom návrhu predstavoval sumu vo výške 7.542,01 eura.

V podaní z 13.06.2014 uviedol, že upomienky ako aj ostatné písomnosti boli v zmysle ustanovenia bodu 10.3. VOP zasielané žalovanému vo forme obyčajnej listovej zásielky. V rámci tohto ustanovenia je zakotvená tzv. fikcia doručenia, keďže pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. K vyrovnaní celého záväzku žalovaného zo Zmluvy 2 došlo platbou zo dňa 25.04.2014 vo výške 400,- eur, ktorá sa v časti 292,51 eura započítala na istinu úveru a v časti 4,37 eura na nesplatené úroky z omeškania. Preplatok z platby zo dňa 25.04.2014 vo výške 103,12 eura a preplatok z platby zo dňa 20.05.2014 vo výške 20,- eur predstavujú spolu preplatok vo výške 123,12 eura. Preplatok je momentálne stále na predmetnom účte žalovaného, nakoľko je potrebné, aby žalovaný oznámil žalobcovi, na aký účet žiada vzniknutý preplatok zasláť.

Zástupca žalobcu na pojednávaní 25.08.2014 s ohľadom na vyjadrenie zástupkyne žalovaného ohľadne preplatku na úvere zo Zmluvy 2 vo výške 123,12 eura, ku ktorému preplatku došlo dňa 20.05.2014, zobral žalobu späť aj ohľadne uvedenej sumy 123,12 eura a žiadal v tejto časti konanie zastaviť. Ďalej zobral žalobu späť aj ohľadne sumy 13,- eur predstavujúcej sumu, o ktorú došlo k zvýšenému účtovaniu poplatku za správu úveru zo sumy 1,99 eura na 2,99 eura a takto zvýšený poplatok o 1,- euro bol účtovaný žalovanému 13-krát. Napokon žalobu zobral späť aj ohľadne sumy 0,84 eura, predstavujúcej rozdiel vyúčtovaných úrokov z omeškania v podaní z 23.08.2013 medzi sumami 1,21 eura a 0,38 eura a aj ohľadne účtovaných poplatkov za upomienky v celkovej výške 139,44 eura predstavujúcej 6-krát účtovaný poplatok po 23,24 eura spolu s úrokom z omeškania a zmluvným úrokom prislúchajúcim z uvedených súm.

Žalovaného pôvodne pre jeho neznámy pobyt zastupovala ako ustanovená opatrovníčka - jeho matka na základe uznesenia tunajšieho súdu z 22.05.2013 č. k. 5C/22/2013-115. Žalovaný však následne (po tom ako sa súdu podarilo ho telefonicky a následne písomne kontaktovať a doručiť mu jedno z predvolaní spolu so žalobou (pojednávanie na deň 15.02.2014), v dôsledku čoho bolo uznesením z 26.05.2014 č. k. 5C/22/2013-235 zrušené uznesenie, ktorým bola ustanovená žalovanému opatrovníčka), svoju matku 24.05.2014 splnomocnil na svoje zastupovanie v tomto konaní.

Terajšia zástupkyňa žalovaného v priebehu konania uviedla, že už od októbra 2013 sa za žalovaného snaží splácať jeho dlh. Platby vykonáva z účtu svojej sestry C. N. č. XXXXXXXXXXXX a predtým aj poštovými poukážkami. Tiež uviedla, že žiadne upomienky jej ani žalovanému neboli pred podaním žaloby doručované. Keď sa ona so žalovaným odsťahovala zo I. A., tak so starostom obce sa dohodla, že všetky zásielky, ktoré budú doručované jej aj jej synovi, bude doposielat' na adresu do H. a nič také jej doručené nebolo. Považuje zo strany žalobcu za vrcholne neseriózne, že jej napriek tomu, že to spláca ako môže, nie je schopný oznámiť, koľko predstavuje dlh žalovaného zo Zmluvy 1 a zo Zmluvy 2. Až následne sa dopyčula, že jej platby na žalobe označený úver 2, už tento záväzok v celom rozsahu pokrývajú a že žalovaný je povinný platiť už len úver zo Zmluvy 1. Nechápe, z akého dôvodu v danej veci žalobca kontaktuje jej sestru C. N., cez účet ktorej uhrádza platby a nekontaktuje priamo ju a ani sa neunúval jej oznámiť, aký je dlh na jednom a druhom záväzku a ani to, že vznikol jej platbami preplatok. Chce, aby v budúcnosti banka komunikovala už výlučne s ňou.

V súlade s e-mailovou správou zástupkyne žalovaného z 24.07.2014 žalovaný prostredníctvom svojej zástupkyne na pojednávaní 25.08.2014 započítal vzniknutý preplatok na úvere č. 2 vo výške 123,12 eura, čo následne viedlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby aj ohľadne uvedenej sumy zo strany zástupcu žalobcu.

Vykonaným dokazovaním pokiaľ ide o žalovaný nárok založený Zmluvou 1 mal súd preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo dňa 15.02.2008 k uzavretiu zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (Zmluva 1, resp. v ďalšom texte „ÚZ“), podľa ktorej bol žalovanému poskytnutý žalobcom bezúčelový spotrebný úver vo výške 190.000,- Sk (6.306,84 eura) poskytnutý jednorázovo bezhotovostne, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať (istinu úveru) v 119-ich mesačných splátkach po 2.779,- Sk (92,25 eura) mesačne so splatnosťou 1. splátky istiny 20.04.2008 s končenou splatnosťou úveru 20.02.2018 a splatnosťou každej zo splátok k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca. Celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené na 145.687,90 Sk, pri RPMN 13,76 % a úrokovej sadzbe 11,75 % p.a. dohodnutej ako premenlivá, aktuálnej v deň uzavretia zmluvy. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 60,- Sk (1,99 eura) mesačne. Pri uzavretí ÚZ bol stiahnutý (uhradený z prostriedkov úveru) spracovateľský poplatok 3.699,- Sk (122,78 eura). Podľa čl. II. bodu 2 ÚZ žalovaný vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami ÚZ, ktorými sú VOP (Všeobecné obchodné podmienky postupcu vydané postupcom s účinnosťou od 01.08.2002), Úverovými podmienkami (Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007).

Listom z 26.10.2012, zasielaným žalovanému na adresu uvedenú v ÚZ (I. A. XXX) žalobca oznámil žalovanému, že z dôvodu uvedeného v bode 7.6.1. písm. a) VOP k 23.10.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa stala pohľadávka z ÚZ splatnou v celom rozsahu a túto vyčísliť ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sumou 7.475,86 eura. Zároveň týmto listom vyzval žalovaného na jej úhradu do 10 dní od prevzatia tohto oznámenia na tam uvedený účet. V danom prípade nebolo medzi účastníkmi sporné, že bol dôvodný postup žalobcu podľa bodu 7.6.1. písm. a) VOP, keďže žalovaný v dôsledku riadneho neplatenia naplnil viacero dôvodov pre takýto postup, nakoľko bol v omeškaní ako s platením istiny, tak aj úrokov a aj poplatkov po podstatne dlhšiu dobu ako v tomto ustanovení požadovaných viac ako 10 dní.

Nebolo sporné, že ÚZ, na podklade ktorej si žalobca uplatnil žalovanú pohľadávku, je s ohľadom na charakter subjektov, ktorý ju uzatvárali (ako veriteľ žalobca, ktorý je bankou a konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a ako dlžník žalovaný - spotrebiteľ - fyzická osoba nekonajúca pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, spotrebiteľskou zmluvou. Konkrétne ide o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase jej uzavretia (ďalej len „ZoSÚ“). Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ (daná ÚZ spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere stanovené v § 4 ods. 1 a 2 ZoSÚ), tak aj ustanovenia OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase vzniku tohto zmluvného vzťahu. Pritom nie je podstatné, či

zmluva bola uzatvorená podľa OZ, Obchodného zákonníka alebo iného právneho predpisu. Avšak aj v prípade, ak bola uzavretá podľa iného právneho predpisu ako OZ, aj v takom prípade je potrebné s poukazom na § 52 ods. 2 OZ aplikovať na takúto zmluvu ustanovenia § 52 a nasl. OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu podľa akého predpisu boli uzavreté, sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na cit. ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Takéto zmluvy s poukazom na § 53 ods. 1 OZ nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky (vyjmúc prípadov, ak ide o predmet alebo cenu plnenia, alebo ak ide o ustanovenia, ktoré boli individuálne dojednané) a ktorých príkladným výpočet obsahuje ust. § 53 ods. 4 OZ).

Z ÚZ vyplýva, že ako jej výslovné súčasť uvádza VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle ÚZ poskytuje (časť II. bod 2 ÚZ). V ÚZ (čl. I bod 1) bol dohodnutý poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk (1,99 eura) mesačne. Daný poplatok ako to uviedol zástupca žalobcu v podaní z 23.08.2013, bol účtovaný do 01.11.2011 v uvedenej výške 31 x a vo zvýšenej výške 2,99 eura celkovo 13 x a v takejto výške sa stali súčasťou kapitalizovanej žalovanej istiny. Okrem toho bol „zvýšený poplatok 2,99 eura účtovaný aj za obdobie od 01.11.2011 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 23.10.2012, a to celom 12 x, čo predstavuje 25,88 eura, pričom tieto poplatky sa už po 01.11.2011 nestávali súčasťou kapitalizovanej istiny a mali byť v celom rozsahu kompenzované z úhrad žalovaného. V rozpore s týmto podaním je však následné podanie zástupcu žalobcu z 18.09.2013, ktorým vlastne žalobca rozporuje aj svoje tvrdenia z podania zo 06.05.2013, v ktorom špecifikoval pôvodne žalovanú sumu z ÚZ sumou 7.542,01 eura pozostávajúcou zo sumy 6.548,03 eura (predstavujúcej rozdiel čerpanej sumy, kapitalizovaných úrokov a kapitalizovaných poplatkov na jednej strane, keď ku kapitalizácii dochádzalo len do 01.11.2011 a úhrad započítaných na istinu úveru na strane druhej) a sumy vyčíslených riadnych úrokov 752,29 eura, vypočítaných za obdobie od 31.10.2011 do mimoriadnej splatnosti úveru, teda nie je zrejmé, že by suma nekapitalizovaných poplatkov mala byť súčasťou pôvodne žalovanej sumy 7.542,01 eura. Žalobca zobral ohľadne zvýšenia poplatkov za správu úveru (o 1,- euro pri každom poplatku) žalobu späť, t.j. o 13,- eur, avšak dané späťvzatie nijako nereflektovalo účtované zvýšenie daného poplatku (celkovo 12 x), ku ktorému došlo aj v období po 01.11.2011 a ktoré zvýšené poplatky mali byť kompenzované z úhrad žalovaného. Pretože v zmluve bola výslovné dohodnutá výška poplatku za správu úveru pevnou výškou 1,99 eura (60,- Sk) (bez vymedzenia ako pri zmluvných úrokoch, že by daná výška mohla byť premenlivou), bez ohľadu na následnú zmenu sadzobníka žalobcom (ku ktorej malo prísť od 01.10.2010), žalobca nebol oprávnený účtovať takto zvýšený poplatok, ale si ho mohol účtovať len v dohodnutej výške. Nakoľko v čiastočnom späťvzati žaloby sa premietlo len zvýšenie kapitalizovaného poplatku a nie aj zvýšenie poplatkov účtovaných po ukončení kapitalizácie istiny a takéto zvýšenie bolo žalobcom nedôvodne kompenzované z úhrad žalovaného, súd žalobu zamietol ohľadne sumy 12,- eur, predstavujúcej súčet zvýšenia poplatkov za správu úveru účtovaných žalovanému po 01.11.2011 s uplatneným príslušenstvom (v podobe úrokov a úrokov z omeškania) z uvedenej sumy.

Súd nepovažuje za potrebné podrobnejšie rozoberať nedôvodnosť účtovania poplatkov za upomienky (6 x po 23,24 eura), keďže v danej časti zobral žalobca žalobu späť, ktoré poplatky v uvedenej výške v podstatne predstavujú viacnásobné skryté a nezanedbateľné peňažné sankcie za porušenie jednej a tej istej dohodnutej povinnosti zo strany žalovaného, spočívajúcej v riadnom a tým aj včasnom splácaní úveru, čo zmyslom poplatkov za upomienky byť nemá, ktorých výška evidentne výrazne prevyšuje možné (žalobcom nijako nepreukazované) administratívne popřípade iné náklady postupcu súvisiace s jeho činnosťou súvisiacou s vyhotovovaním a zasielaním upomienok, ktorých zasielanie žalobca nijako nepreukázal.

V duchu línie prezentovanej v rozhodnutí Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10) týkajúceho sa poplatkov za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru, súd považoval za nedôvodný zápočet oproti výške poskytnutého úveru poplatku uvedeného v zmluve ako spracovateľského poplatku vo výške 3.699,- Sk (122,78 eura), o ktorý bola fakticky ponížená výška reálne žalobcom žalovanému poskytnutého úveru. Vo výpise z úverového účtu je táto položka uvedená ako zaúčtovaná ešte predtým ako je uvedená reálne žalovaným čerpaná suma úveru (186.301,-

Sk) ponížená práve o spracovateľský poplatok. Podľa záverov uvedeného rozhodnutia predstavuje taká zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je mu účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34 rozsudku). Ohľadne právneho posúdenia nedôvodnosti účtovania poplatku za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru pre ich neprijateľnosť tak aj zvýšených poplatkov za správu úveru (vyšších než v zmluve dohodnutej výške) súd poukazuje napr. aj na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/121/2013, k záverom ktorého mal už možnosť žalobca argumentovať.

Žalobca si tiež uplatnil v rámci nárokov z ÚZ sumu 241,69 eura v žalobe bez ďalšieho špecifikovanú len ako „úroky z omeškania“. Túto „bližšie“ špecifikoval v podaní zo 06.05.2013 tak, že ide o sumu pozostávajúcu z vyčíslených úrokov z omeškania do dňa konečnej splatnosti vypočítaných z omeškaných splátok celkom vo výške 101,51 eura a z vyčíslených úrokov z omeškania vypočítaných z celej dlžnej istiny, a to po dni konečnej splatnosti vo výške 140,18 eura. Spôsob výpočtu tohto úroku bližšie nezrejmal a súdu nie je zrejmý ani ním použitý pojem konečná splatnosť (daný pojem bol vymedzený v ÚZ dátumom 20.02.2018). Zrejme mali byť tieto úroky rátané za nejaké obdobie, nevedno presne z akých súm pred dňom 23.11.2012, od ktorého si žalobca uplatnil úroky z omeškania percentuálne z kapitalizovanej istiny úveru. V podaní z 23.08.2013, v ktorom žalobca urobil prepočet žalovaných úrokov z omeškania, pri výpočte ktorých vychádzal z úrokovej sadzby 26,40 % p.a. na úrokovú sadzbu 8 % p.a., následne rozdiel z takto „poníženej“ sumy úrokov odpočítal práve z kapitalizovanej istiny - sumy 6.548,03 eura (posledná tabuľka na č. l. 124 p.v.) čo svedčí tomu, že úroky z omeškania počas kapitalizácie istiny sú už obsiahnuté v tejto istine. Ak dané úroky mali byť rátané (nevedno z akých konkrétnych súm za obdobie po 01.11.2011, kedy žalobca ukončil kapitalizovanie istiny do mimoriadnej splatnosti úveru poprípade až do 23.11.2011, súd poukazuje na to, že účinky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nemohli vzniknúť pred dňom, ku ktorému nastali účinky doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanému. Prítom žalobca dokonca mimoriadnu splatnosť vyhlásil spätne pred vyhotovením písomného oznámenia a vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktoré je datované k 26.10.2012 a túto žalobca vyhlasoval spätne už ku dňu 23.10.2012, keď až následne po 26.10.2012 mohli k nejakému dátumu (predchádzajúcemu dňu 23.11.2012) nastať účinky doručenia, tým aj splatnosť celého zostatku úveru a tým mohlo vzniknúť žalobcovi právo účtovať si úroky z celej nesplatennej časti úveru. Pretože dôvodnosť uvedeného nároku na zaplatenie vyčíslených úrokov z omeškania súd nemal preukázanú z dôvodov uvedených vyššie v tejto časti žalobou uplatnený nárok zamietol.

Súd žalobu zamietol tiež v časti, pokiaľ si žalobca uplatnil úroky z omeškania (príslušenstvo pohľadávky) aj z ďalšieho príslušenstva pohľadávky, t.j. nielen z kapitalizovanej istiny, ale aj z vyčíslených riadnych úrokov 752,29 eura (žalobca tieto žiadal priznať percentuálne nielen zo sumy kapitalizovanej istiny, ale aj z vyčíslených úrokov z omeškania v sume 752,29 eura, vyčíslených žalobcom za obdobie od 01.11.2011 do 22.11.2012).

V tomto smere (že príslušenstvo pohľadávky úročenie nepodlieha) súd poukazuje na zásadné rozhodnutie NS ČR (rozsudok sp. zn. 35 Odo 101/2002 z 24.03.2004) - R 5/2006, na ktorý (ale v inej súvislosti) žalobca poukazoval v podaní z 27.03.2014. Uvedené rozhodnutie, vychádzajúce z obsahovo právnej úpravy, akou je naša hmotnoprávna úprava, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, o.i. uvádza, že podľa štandardného výkladu definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutého v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (OZ) platiaceho aj pre obchodné záväzkové vzťahy, úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa podľa § 488 OZ rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Zánikom hlavného záväzku zaniká aj akcesorický; zostáva len záväzok zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že dlžník včas nespláti úroky z istiny, sa tento dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani OZ a ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú, teda nestanovujú majetkové

sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Prípadné zmluvné dojednanie o platení úrokov z omeškania z dohodnutých (zmluvných) úrokov je podľa § 39 OZ neplatné pre rozpor so zákonom. Uvedený súd tiež uviedol, že tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny (že k nej podľa dohody účastníkov budú pripočítané, akoby civilné plody (peňazi) a následne potom možnosť veriteľom požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil dojednanú alebo zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania, t.j. pripustil možnosť platnej dohody medzi účastníkmi ohľadne kapitalizácie istiny. Pritom aj následná judikatúra súdov Českej republiky po roku 2004 vychádza zo záverov uvedeného rozhodnutia, napr. rozsudok NS ČR 29 Odo 689/2006 z 30.08.2006 (o.i. uvádzajúci, že závery uvedené v R 5/2006 platia bez zreteľa na to, či veriteľ odvodzuje svoje právo brať úroky z omeškania z dohodnutých úrokov zo zákonnej úpravy alebo (len) z dohody s dlžníkom a že vytvorenie novej kategórie príslušenstva z príslušenstva dohodou účastníkov záväzkového vzťahu by znamenal chovať sa v rozpore so zákonom (§ 39 OZ)), alebo uznesenie NS ČR sp. zn. 29 ICdo 31/2012 z 29.11.2012 (obsahujúceho v odôvodnení výpočet väčšieho počtu ohľadne danej otázky identických rozhodnutí).

Pokiaľ ide o vyčíslené riadne úroky sumou 752,29 eura, nakoľko tieto boli žalobcom rátané zo sumy 6.548,03 eura, t.j. sumy vyššej o 276,06 eura (suma 276,06 eura zodpovedá súčtu súm späťvzatých úrokov z omeškania - 0,84 eura, sumy späťvzatých poplatkov 139,44 eura, t.j. 6 x po 23,24 eura a sumy 122,78 eura - zamietnutého poplatku za poskytnutie úveru), než predstavuje suma 6.271,97 eura, od ktorej súd priznal úroky z omeškania za obdobie od 23.11.2012 do 24.01.2014, kedy došlo k jej čiastočnej úhrade, súd tieto úroky „pomerovoval“ a priznal ich v rozsahu 95,79 %, t.j. vo výške 720,62 eura. Dané percento zodpovedá pomeru súm 6.548,03 eura a 6.271,97 eura a vo zvyšnej časti vyčíslených riadnych úrokov žalobu zamietol.

Súd žalobu tiež zamietol ohľadne uplatnených úrokov a úrokov z omeškania zo sumy 13,- eur (predstavujúcej sumu, o ktorú došlo k zvýšenému účtovaniu poplatku za správu úveru zo sumy 1,99 eura na 2,99 eura a takto zvýšený poplatok o 1,- euro bol účtovaný žalovanému ešte v štádiu kapitalizácie istiny celkom 13-krát), ohľadne ktorých síce zbral žalobca žalobu späť na pojednávaní 25.08.2014, ale toto späťvzatie sa netýkalo aj uplatnených úrokov a úrokov z omeškania z uvedenej sumy.

Vo zvyšnej časti v žalobe uplatnenému nároku, v časti nedotknutej čiastočnými späťvzatiami žaloby (či už tými, o ktorých už bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu z 23.07.2014, alebo týmto rozsudkom, ktorým bolo rozhodnuté ohľadne späťvzatia žaloby v časti, ku ktorej došlo na pojednávaní 25.08.2014), súd žalobe vyhovel, považujúc za náležitú argumentáciu žalujúcej strany a ňou predložené dôkazné prostriedky na preukázanie jej dôvodnosti. Súd teda reflektoval na argumenty žalujúcej strany, ktorými odôvodňovala v spotrebiteľských vzťahoch možnosť dohody ohľadne kapitalizácie istiny, uznajúc fakt, že aktuálna judikatúra súdov (súdov odvolacích) nie je v danej otázke jednotná.

Na základe toho súd žalobe v časti vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy

5.669,47 eura (predstavujúcej súčet doposiaľ nesplatených kapitalizovanej istiny - 4.948,85 eura a priznaných vyčíslených zmluvných úrokov za obdobie od 01.11.2011 do 23.11.2012 vo výške 720,62 eura s úrokom vo výške 11,75 % ročne a s 8 %-ným ročným úrokom z omeškania z jednotlivých súm, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, zohľadňujúcej postupné čiastočné splácanie istiny, pričom v sume 5.088,85 eura je okrem splátok na daný úver zohľadnený žalobkyňou započítaný preplatok vo výške 103,12 eura zo splátky úveru zo Zmluvy 2 splátkou uhradenou 25.04.2014 a v sume 5.048,85 eura je zohľadnený aj žalobkyňou započítaných ďalších 20,- eur, ktoré táto uhradila dňa 20.05.2014 na záväzok z úveru zo Zmluvy 2, ktorý už bol v tom čase v celom rozsahu uhradený. Priznaná výška úrokov z omeškania 8 % ročne, ktorú si žalobca uplatnil neprevyšuje výšku zákonných úrokov podľa predpisov občianskeho práva s ohľadom na čas vzniku omeškania žalovaného.

V časti, v ktorej zbral žalobca prostredníctvom svojho zástupcu žalobu späť na pojednávaní 25.08.2014 v celkovej výške 276,40 eura (ohľadne sumy 123,12 eura ako preplatku na úvere, ku ktorému došlo 20.05.2014, ďalej ohľadne sumy 13,- eur predstavujúcej účtovaný zvýšený poplatok za správu úveru zo sumy 1,99 eura na 2,99 eura, t.j. o 1,- euro za obdobie 13 mesiacov, ďalej ohľadne sumy 0,84 eura

predstavujúcej rozdiel vyúčtovaných úrokov z omeškania v dňoch 31.08.2008, 12.09.2008, 30.09.2008, 02.10.2008, 13.10.2008 a 29.12.2008 pri sadzbe 26,40 % ročne a sadzbe 8 % ročne za obdobia tak, ako to o.i. uviedol zástupca žalobcu v podaní z 23.08.2013 - tabuľky č. I. 124 p.v. a ohľadne účtovaných poplatkov za upomienky v celkovej výške 139,44 eura, t.j. poplatky za 6 upomienok každý po 23,24 eura), za súhlasu zástupkyne žalovaného súd konanie zastavil.

Vo zvyšnej časti súd z dôvodov uvádzaných vyššie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Zároveň súd postupujúc podľa § 151 ods. 3 O. s. p. s ohľadom na zložitost' veci aj čo do rozhodovania o trovách konania rozhodol, že o trovách tohto konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).